

УДК 81`373.421:82-343

**ХАРАКТЕРИСТИКА ЯВИЩА ЛЕКСИЧНОЇ СИНОНІМІЇ У ТВОРІ О. ЗАБУЖКО
“NOTRE DAME D’UKRAINE: УКРАЇНКА В КОНФЛІКТІ МІФОЛОГІЙ”****Денисенко І. І.**

Стаття присвячена дослідженню використання синонімів у художній літературі, а саме аналізу явища синонімії у творі О. Забужко “Notre Dame d’Ukraine: Українка в конфлікті міфологій”.

Ключові слова: синонім, синонімія, класифікація, семантичні функції, стилістичні функції.

Статья посвящена исследованию использования синонимов в художественной литературе, а именно анализа явления синонимии в произведении О. Забужко “Notre Dame d’Ukraine: Украинка в конфликте мифологий”.

Ключевые слова: синоним, синонимия, классификация, семантические функции, стилистические функции.

The article deals with the research of the usage of synonyms in the literature, in particular the analysis of the phenomenon of synonymy in the work of O. Zabuzhko “Notre Dame d’Ukraine: Ukrainka in a conflict of mythologies”.

Key words: synonym, synonymy, classification, semantic functions, stylistic functions.

Актуальність роботи та вибір теми наукової статті зумовило недостатнє висвітлення синонімів, що наявні у творі Оксани Забужко “Notre Dame d’Ukraine: Українка в конфлікті міфологій”, у науковій літературі, постійно зростаючий інтерес і необхідність комплексного підходу до вивчення синонімії у представленому прозовому творі.

Мета статті полягає в комплексному дослідженні синонімії у творі Оксани Забужко “Notre Dame d’Ukraine: Українка в конфлікті міфологій”.

Основними завданнями є: подати загальні відомості про синоніми, висвітлити основні класифікаційні схеми; систематизувати синонімію твору О. Забужко “Notre Dame d’Ukraine: Українка в конфлікті міфологій”:

- 1) виявити семантичні та стилістичні функції синонімічного простору у прозовому творі Оксани Забужко;
- 2) класифікувати синоніми, які представлені у творі “Notre Dame d’Ukraine: Українка в конфлікті міфологій”;
- 3) визначити закономірності та способи вживання синонімів у художньому творі Оксани Забужко;
- 4) зробити кількісний аналіз вживання синонімів у творах;
- 5) систематизувати іменникові, дієслівні та прикметникові синоніми, пояснити їх значення у прозовому творі Оксани Забужко;
- 6) узагальнити матеріали дослідження щодо використання синонімів Оксаною Забужко в творі “Notre Dame d’Ukraine: Українка в конфлікті міфологій”.

Синоніми (від грец. *однойменний*) – це слова, що означають назву того самого поняття, спільні за своїм основним значенням, але відрізняються значеннєвими відтінками або емоційно-експресивним забарвленням.

Таким чином, однією з основних прикмет синонімів є здатність їх означати одне й те саме поняття, а звідси – вони виступають як слова, спільні чи тотожні за своїм основним значенням [21].

Найрізноманітніші питання синонімії досліджувались українськими вченими, такими як: І. К. Білодід, О. П. Блик, М. А. Жовтобрюх, Б. М. Кулик, В. Г. Петік, М. Я. Плющ, О. Д. Пономарів, М. Т. Чемерисов, Є. І. Чернов та ін.

Синоніми – *сильний, всесильний, міцний, кріпкий, могутній, всемогутній, потужний* – виражають спільне основне значення, а відмінність їх стосується додаткових значеннєвих відтінків, зокрема ступеня виявлення ознаки та наявності в окремих синонімах дещо ширшої семантики, здатності не тільки означати велику

силу, а й додатково надавати ще значення витривалості, стійкості, незламності. Незначна відмінність існує і щодо визначення сфери їх уживання, оскільки одні синоніми частіше використовуються на означення фізичної або моральної сили людини чи взагалі істоти, а інші – предмета, явища. Деякі синоніми аналізованого ряду більш властиві піднесеному стилю (*могутній, потужний*), інші поширені у звичайній стилістично нейтральній розповіді (*сильний, міцний*). І все ж основна відмінність між розглянутими синонімами полягає у їх значеннєвих відтінках [10, с. 235].

Незважаючи на те, що проблема синонімії досліджується уже досить давно, цілковитої єдності поглядів на природу цього явища у мовознавчій науці досі не існує, немає ще і єдиного усталеного визначення синонімів.

Лексична синонімія тісно пов'язана з багатозначністю. Однозначні слова синонімізуються в повному обсязі (*райдуга – веселка, блакитний – голубий, парус – вітрило*), багатозначні вступають у синонімічні зв'язки в одному, кількох, але не в усіх значеннях (*тихий (голос, спів) – неголосний, приглушений; тихий (натовп, місто, вулиця) – негомінкий, негаласливий; тихий (гомін, хода) – беззвучний, безгучний; тихий (юнак, пасажир) – мовчазний, сумерний; тихий (сон, життя) – безтурботний, спокійний; тихий (плин, течія, їзда) – повільний, неквапний, неквапливий*), тобто багатозначне слово може перебувати у складі кількох синонімічних рядів.

Оскільки синоніміка становить певну систему взаємовідношень між значеннями окремих слів і словесних зворотів, які склалися в загальнонародній мові і діють у ній на основі певних закономірностей протягом більш-менш тривалого періоду її історичного існування, то й синонімічний ряд становить у мові системне утворення, він є, власне, об'єднанням слів, що визначають одне поняття. Отже, синонімічний ряд можна розглядати як певну мікросистему в синонімічній системі мови [4, с. 143].

У синонімічному ряді виділяється стрижневе слово, або домінанта. Це слово найбільш чітко визначає основний зміст, властивий членам синонімічного ряду. Стрижневе слово характеризується найзагальнішим значенням у синонімічному ряді, воно є носієм основних прикмет, спільних для усіх членів того самого синонімічного ряду, в якому воно виступає як головне, а в синонімічному словнику його використовують як реєстрове слово.

Синоніми сучасної української мови за характером додаткових значень можна розділити на три основні групи.

1. Семантичні, або ідеографічні, синоніми, чи як їх ще називають, понятійні синоніми.

Характерна особливість понятійних синонімів полягає в тому, що вони, означаючи те саме поняття, різняться між собою додатковими значеннєвими відтінками, тобто обсягом семантики, яка притаманна кожному з них. Напр.: *хотіння, охота, бажання, жадання, жадоба, жага; хуртовина, заметіль, хуга, віхола, метелиця, сніговиця, хурделиця* тощо.

Іменникові понятійні синоніми, називаючи те саме поняття, відрізняються один від одного мірою вияву чогось, як це спостерігається в абстрактних іменниках на означення дії або стану, розширенням або звуженням семантики слова та деякими іншими специфічними значеннєвими ознаками [13, с. 134].

Понятійні прислівникові синоніми, виражаючи ознаку дії або ознаку ознаки, розрізняються між собою насамперед мірою визначуваної ознаки та інтенсивності дії: *швидко, хутко, прудко, шпарко*.

2. Стилістичні синоніми, тобто такі, що характеризуються емоційно-експресивним забарвленням. Не всі синонімічні ряди, що належать до цієї групи, однотипні.

3. Понятійно-стилістичні, або семантично-стилістичні, синоніми, тобто такі, що розрізняються значеннєвими відтінками, семантичним обсягом, емоційно-експресивним забарвленням, наприклад: *поганий, гідкий, бридкий, осоружний, паскудний, мерзенний; лихо, біда, нещастя, горе; охоче, радо, залюбки*.

Не всі синоніми сучасної української мови однаково поширені в усіх її функціональних стилях, тобто вони можуть розрізнятися між собою стильовою віднесеністю. На цій підставі їх розподіляють на дві групи:

а) *синоніми загальноживані* (повідомлення, оповіщення);

б) синоніми, які співвіднесені з якимось певним функціональним стилем (рапорт, донесення).

Синоніми часто також відрізняються за вживаністю, за сферою поширення й за ступенем активності в мові. З цього погляду виділяються в окремі групи ті з них, які належать до загальноновживаних і входять до активного словника сучасної мови, й ті, що у своєму вжитку обмежені діалектною або професійною сферою, а також ті, що належать у сучасній мові до пасивного словника [13, с. 135].

Синоніми мають також різні можливості поєднання з іншими словами. Наприклад, дієслово *відкрити* характеризується надзвичайно широкими можливостями вступати в сполучення з багатьма залежними від нього іменниками: *відкрити рояль, відкрити каструлю, відкрити банку, відкрити кордон, відкрити дорогу, відкрити школу, відкрити засідання* і тощо, а синонімічне йому дієслово *відчинити* в сучасній українській мові поєднується лише з обмеженою групою іменників, а саме: *двері, ворота, вікно, скриня* і ще небагатьма іншими їм подібними.

Різна сполучуваність слів – це досить характерна ознака синонімів, бо вона відрізняє їх один від одного і за широтою обсягу означуваного поняття, і за сферою вживання у мові. Можливість сполучуваності синонімів з іншими словами – це виявлення властивих їм значенневих і стилістичних відтінків [11, с. 159–162].

Деякі мовознавці, серед яких О. П. Блик, В. Г. Петік, М. Я. Плющ, М. Т. Чемерисов, Є. І. Чернов, виділяють синоніми абсолютні та синоніми лексичні, тобто такі, які належать до однієї частини мови і мають відмінності у значенні, наприклад: *розглядати* і *аналізувати*. Перше слово загальніше за значенням; друге – відзначається насамперед належністю до наукової термінології (не просто розглядати щось, а з якоюсь науковою метою). Серед лексичних синонімів (за класифікацією М. Я. Плющ та ін.) виділяються:

1) стилістичні, наприклад *говорити* і *балакати* (друге слово доречне в розмовному стилі);

2) семантичні, наприклад *вивчати* і *штудіювати* (у значенні другого слова є відтінок “ретельно вивчати”);

3) семантико-стилістичні, наприклад *архітектор* і *зодчий* (друге слово має відтінок урочистості) [14, с. 274–278].

Майже тотожне розмежування синонімів подають М. А. Жовтобрюх та Б. М. Кулик. Синоніми за їх основними ознаками можна поділити на такі групи:

1) синоніми, що відрізняються між собою емоційним забарвленням; широко використовуються в мові художньої літератури;

2) синоніми, які розрізняються за логічними ознаками, тобто відтінками у змісті того поняття, що є спільним для синонімічного гнізда; такі синоніми називаються семантичними, або ідеографічними;

3) стилістичні – такі, використання яких неоднакове у різних стилях літературної мови. Такі синоніми з одними словами сполучаються, а з іншими – ні, в одному жанрі мови – поширені, а в інших – зовсім не вживаються [4, с. 63–65].

О. Д. Пономарів розглядає синоніміку в більш широкому розумінні. Крім лексичних синонімів, він розрізняє синоніми морфологічні, синтаксичні, словотвірні, фразеологічні, фонетичні.

Контекстуальні синоніми – це синоніми, які творяться митцями слова, що шукають і знаходять свіжі та яскраві виразові засоби внаслідок використання великих можливостей переносного вживання слова [12, с. 1–2].

У творі Оксани Забужко “Notre Dame d’Ukraine: Українка в конфлікті міфологій” письменниця використовує велику кількість різних синонімів, що дає можливість відшукати точне, доречне слово для правильного, виразного і яскравого оформлення висловлюваної думки, для відтіннення найтонших нюансів при характеристиці образів, предметів, явищ. Винятково велике значення має синоніміка для надання вислову стилістичної досконалості. Оксана Забужко прагнула найточніше і найповніше передати виявлену ознаку, надати потрібного емоційного забарвлення, стилістичної виразності, прагнула знайти саме те слово, яке б відповідало певній ситуації.

У творі зустрічаються і загальноновживані синоніми, і синоніми, які належать до пасивного словника української мови. До перших належать такі: *чудесна* [5, с. 135] – *казкова* [5, с. 183]; *родинний* [5, с. 82] – *сімейний* [5, с. 34], *домашній* [5, с. 65];

товариш [5, с. 189] – *друг* [5, с. 218]; *жалоби* [5, с. 345] – *скорботи* [5, с. 272]; *закінчується* [5, с. 358] – *завершується* [5, с. 473]; *мучениця* [5, с. 345] – *страдниця* [5, с. 148]; *тяжке* [5, с. 243] – *важке* [5, с. 455]; *неміряні* [5, с. 344] – *нелічені* [5, с. 345]; *криється* [5, с. 139] – *ховається* [5, с. 227]; *найголовніше* [5, с. 441] – *найважливіше* [5, с. 65] і т. д. Тобто не всі синоніми сучасної української мови однаково поширені в усіх функціональних стилях, вони можуть розрізнятися між собою стиліською віднесеністю.

До другої групи відносимо такі синоніми: *алтерність* [5, с. 274] – *інакшість* [5, с. 339]; *переродження* [5, с. 264] – *трансформації* [5, с. 86]; *туберкульоз* [5, с. 159] – *сухоти* [5, с. 95]; *синтезує* [5, с. 227] – *поєднує* [5, с. 193]; *поліваріантність* [5, с. 167] – *багатоваріантність* [5, с. 156]; *асиміляція* [5, с. 276] – *уподібнення* [5, с. 276].

Отже, можна побачити, що друга група слів є менш поширеною у вжитку, оскільки належить до певної термінологічної та професійної лексики, але у творі використовуються для надання певного забарвлення, стилістичної виразності. Також це слова, які відмінні за вживаністю, за сферою поширення й за ступенем активності в мові. З цього погляду ми бачимо, що у творі є слова, які належать до загальноживаних і входять до активного словника сучасної мови, й ті, що у своєму вжитку обмежені діалектною або професійною сферою, а також ті, що належать у сучасній мові до пасивного словника.

Розглядаючи синоніми за іншою класифікацією, можна виділити ідеографічні, стилістичні та понятійно-стилістичні синоніми.

У творі до **ідеографічних** (семантичні, або ідеографічні, синоніми, чи як їх ще називають, понятійні синоніми; характерна особливість понятійних синонімів полягає в тому, що вони, означаючи те саме поняття, різняться між собою додатковими значеннями відтінками, тобто обсягом семантики, яка притаманна кожному з них) належать: *щиро* [5, с. 55] – *нелукаво* [5, с. 55]; *чудесна* [5, с. 42] – *казкова* [5, с. 43]; *мучениця* [5, с. 245] – *страдниця* [5, с. 234]; *даремно* – *марно* [5, с. 458]; *загинути* [5, с. 387] – *померти* [5, с. 229]; *врода* [5, с. 139] – *краса* [5, с. 233]; *трудний* [5, с. 184] – *тяжкий* [5, с. 337]; *воліла* – *хотіла* – *бажала* – *жадала* [5, с. 323]; *свобода* [5, с. 457] – *воля* [5, с. 362]; *титан* – *велет* [5, с. 174]; *тавро* [5, с. 245] – *клеймо* [5, с. 167]; *наскоки* – *навали* [5, с. 270]; *демонстрація* [5, с. 376] – *показ* [5, с. 407]; *хибно* [5, с. 219] – *невірно* [5, с. 220]; *тяжко* – *важко* [5, с. 339] і т. д.

До **стилістичних** синонімів можна віднести такі слова: *безщасниця* [5, с. 250] – *безталанниця* [5, с. 340]; *хвилюватися* – *тривожитися* [5, с. 451]; *товариш* [5, с. 189] – *друг* [5, с. 218]; *делікатна* [5, с. 190] – *обережна* [5, с. 223]; *кепсько* – *погано* [5, с. 341]; *здихатися* [5, с. 281] – *позбавитися* [5, с. 282]; *нищого* – *негідного* [5, с. 342]; *зацний* [5, с. 459] – *годний* [5, с. 462]; *блискавично* – *швидко* [5, с. 317]; *тужно* [5, с. 231] – *журливо* [5, с. 237] – *сумно* [5, с. 237] і т. д. Отже, це синоніми, що характеризуються емоційно-експресивним забарвленням і допомагають дібрати конкретно-чітке слово.

Понятійно-стилістичні синоніми (розрізняються значеннєвими відтінками, семантичним обсягом, емоційно-експресивним забарвленням): *поганий* – *осоружний* [5, с. 137]; *лукавий* – *чорт* [5, с. 436] – *сатана* – *диявол* [5, с. 438]; *завойовник* [5, с. 239] – *здобичник* [5, с. 248]; *бенкет* – *учт* – *свято* [5, с. 185]; *відьма* [5, с. 78] – *ворожка* [5, с. 83]; *безсердечний* [5, с. 137] – *жорстокий* [5, с. 138]; *охоче* – *залюбки* [5, с. 498] і т. д.

У творі присутні так звані **контекстуальні** синоніми, тобто такі, які в певних умовах переносного вживання набувають своєрідного значення і з цим значенням вступають у синонімічні зв'язки з іншими словами. Наприклад: *гарячий* – *вишневий рум'янець* [5, с. 326]; *миготлива* – *тонка нитка* [5, с. 439]; *темні* – *неписемні люди* [5, с. 271]; *нашости* – *простоти* [5, с. 317]; *очищення* – *охрещення вогнем* [5, с. 415] та ін.

Контекстуальні синоніми – це перш за все властивість художньої літератури; творяться вони митцями слова, що шукають і знаходять свіжі і яскраві виразові засоби внаслідок використання великих можливостей переносного вживання слова. Саме тому у творі Оксани Забужко їх досить багато.

Абсолютних синонімів у творі невелика кількість, наприклад: *асиміляція* [5, с. 117] – *уподібнення* [5, с. 126]; *дескриптивний* [5, с. 225] – *описовий* [5, с. 226];

туберкульоз – сухоти [5, с. 313]; *катастрофа – трагедія* [5, с. 363]; *гід – провідник* [5, с. 214]; *синтезує* [5, с. 56] – *поєднує* [5, с. 61]; *поліваріантність – багатова-ріантність* [5, с. 338]; *демонстрація – показ* [5, с. 216] та ін.

У поетичному контексті синонімами стають слова, які поза цим контекстом належать до дуже віддалених семантичних сфер, інтонаційно-сполучниковий зв'язок сприяє їхньому зближенню у творі.

У сучасній українській мові абсолютні синоніми не становлять численної категорії слів, кількісно вони обмежені й існують звичайно недовго. Виникнення відмінностей не тільки у значенневих відтінках та в емоційному забарвленні, а й у сфері функціонування перетворює їх на звичайні синоніми. Це є причиною того, що абсолютних синонімів невелика кількість.

Як бачимо, у представленому творі Оксани Забужко переважають стилістичні та однокореневі синоніми, які допомагають підібрати якнайкраще та якнайточніше висловлення, з їхньою допомогою авторка уникає стилістично не виправданих повторів, що дає можливість точніше передавати усі відтінки думки, уточнити деталі, ознаки, властивості. Оксана Забужко, підкреслюючи якусь думку, вживає поспіль кілька синонімів, розташовує їх у порядку збільшення або зменшення якостей чи ознак, названих ними.

Творчість О. Забужко багато в чому засвідчує майстерне використання нею синонімії української мови. Ознайомлення з публіцистикою авторки розкриває вправне володіння синонімією української мови. Щоб додати текстам виразності та емоційності, авторка добирає замість традиційно доречних у конкретній ситуації слів незвичні, на перший погляд, синоніми, збільшуючи таким чином концентрацію закладених характеристик [19].

Завдяки нетрадиційному слововживанню та словотворенню вона вибудовує свої твори так жваво, що під час читання створюється ефект живого спілкування. У цій повсякчасно створюваній авторкою грі слів, прямолінійній різкості їх звучань вбачаємо силу безпосереднього впливу на читача, невідворотне "зараження" його своїм настроєм.

Отже, у творі "Notre Dame d'Ukraine: Українка в конфлікті міфологій" представлена велика кількість різних синонімів, що додає текстам виразності та емоційності. Використання синонімів Оксаною Забужко завжди зумовлене прагненням конкретизувати зображуваний факт, передати його в певному експресивному аспекті. Автор прагне відшукати найоптимальніший варіант для реалізації виражальних можливостей слова.

Словник художніх творів Оксани Забужко характеризується надзвичайним багатством. Але глибина, переконливість і виразність художнього відтворення дійсності і правдивого зображення письменницею картин, образів, ситуацій забезпечуються не самим кількісним багатством авторського словника, а ґрунтуються насамперед на вдумливому підході автора до слова, на його вмільому доборі значень та смислових і стилістичних відтінків слова, тобто на майстерному використанні синонімічних засобів і можливостей загальнонародної мови. Таким чином, можна зазначити, що О. Забужко використовує синоніми у своїх творах не тільки для урізноманітнення контексту, вони несуть на собі ще і певне смислове навантаження.

Література

1. Бондар І. О. Сучасна українська мова : Фонетика. Фонологія. Орфоєпія. Графіка. Орфографія. Лексикологія. Лексикографія / І. Бондар, Ю. Карпенко. – К. : Академія, 2006. – 368 с.
2. Венжинович Н. Ф. Сучасна українська літературна мова : навч. посіб. – 3-тє вид., випр. і допов. / Н. Ф. Венжинович. – К. : Знання, 2008. – 304 с.
3. Винник В. О. Синоніми в лексикографії / В. Винник, О. Нечитайло // Мовознавство. – 1989. – № 2. – С. 63–70.
4. Жовтобрюх М. А. Сучасна українська літературна мова: Лексика і фразеологія / М. Жовтобрюх, Б. Кулик – К. : Вища школа, 1961. – С. 58–78.
5. Забужко О. Notre Dame d'Ukraine: Українка в конфлікті міфологій : роман / Оксана Забужко. – К. : Факт, 2007. – 638 с.
6. Звегинцев В. А. Замечания о лексической синонимии / В. А. Звегинцев. – Л., 1963. – С. 137–138.

7. Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови : навч. посібник / А. О. Капелюшний. – Л. : ПАІС, 2007. – 400 с.
8. Кочан І. М. Синонімія у термінології / І. М. Кочан // Мовознавство. – 1992. – № 3. – С. 34–39.
9. Кучеренко Н. М. Сучасна українська літературна мова / Н. М. Кучеренко. – К., 1982. – 176 с.
10. Мацько Л. І. Стилiстика української мови : підруч. для студ. філол. спец. вищих навч. закл. / Л. Мацько, О. Сидоренко, О. Мацько – К. : Вища школа, 2005. – 462 с.
11. Пономарів О. Д. Стилiстика сучасної української мови : підруч. для студ. гуманіт. спец. вищих закл. освіти / О. Д. Пономарів. – Т. : Навчальна книга – Богдан, 2000. – 246 с.
12. Семчинський С. В. Про сучасну лексику української мови / С. В. Семчинський // Українська мова та література. – 1998. – № 25 – С. 1–2.
13. Сучасна українська літературна мова / М. Я. Плющ, С. П. Бевзенко, Н. Я. Грипас, Г. О. Козачук. – К. : Вища школа, 2005. – 430 с.
14. Сучасна українська літературна мова : в 5 кн. / ред. І. К. Білодіда ; Інститут мовознавства АН УРСР. – К. : Наук. думка, 1973.
Кн. 4 : Лексика і фразеологія / А. А. Буряк, В. О. Винник, М. А. Жовтобрюх та ін. ; ред. М. А. Жовтобрюх. – 1973. – 439 с.
15. Сучасна українська літературна мова : в 5 кн. / ред. І. К. Білодіда ; Інститут мовознавства АН УРСР. – К. : Наук. думка, 1973.
Кн. 5 : Стилiстика / І. К. Білодід, Д. Х. Баранник, В. С. Ващенко та ін. ; ред. Г. П. Їжакевич. – 1973. – 588 с.
16. Ginzburg R. S. A Course in Modern English Lexicology / R. S. Ginzburg. – London, 1979. – P. 72–82.
17. Гроза М. Е. Стилiстичні функції синонімів і їх використання в авторському мовленні та прямій мові персонажів художніх творів [Електронний ресурс] / М. Е. Гроза, Л. М. Дашевська. – Режим доступу:
http://rusnauka.com/25_DN_2008/Philologia/28904.doc.htm/. – Назва з екрана.
18. Грицик Н. І. Правильно вживаймо синоніми [Електронний ресурс] / Н. І. Грицик. – Режим доступу:
<http://kulturamovy.org.ua/KM/pdfs/Magazine17-10.pdf/>. – Назва з екрана.
19. Лексична синонімія: спроба аналізу функціональної тотожності [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://ukrreferat.com/index.php?referat=60378/>. – Назва з екрана.
20. Забужко – Електронна бібліотека Інституту журналістики [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1474/>. – Назва з екрана.
21. Синоніми. Групи слів за значенням. Лексикологія [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://subject.com.ua/ukrmova/zno/82.html/>. – Назва з екрана.